

En gammel kending

Det er måske ikke så overraskende, al den stund fodboldloven kun har 17 paragraffer, men det er alligevel påfaldende, at så mange henvendelser går på den samme emnekreds. Men når det er tilfældet, må der jo enten være kommet nye læsere til, eller også har jeg ikke fået forklaret mig godt nok i første omgang. Så der vil blive genudsendelser hen over denne klumme, men der skal nok også komme lidt nyt med. Ikke fra læserhenvendelser, men fra det virkelige liv.

Men apropos det med de 17 paragraffer, er der stadig mange, der refererer til den mytiske paragraf 18, som aldrig har været der (og hvis den engang kommer, bliver det næppe med det indhold). Den skulle efter sigende rumme en stor kasse med 'sund fornuft'. Det er der flere ting at sige til. For det første er den sunde fornuft forhåbentlig med, uanset hvad en dommer foretager sig på banen. For det andet er det meget godt med sund fornuft, men den må aldrig komme derhen, at man ved at hænge sin hat på den går stik imod, hvad der står i de andre 17 paragraffer. Det kan ikke nytte noget, at man bøjer lovbogen så meget, at bladene begynder at falde ud af den. Så ender vi med at have en kamp, som bliver dømt efter alternative regler, som ikke behøver være de samme fra dommer til dommer, for mens lovbogen er en nogenlunde absolut størrelse, kan vi sagtens have forskellige opfattelser af, hvad sund fornuft er.

Jeg har ikke tal på de gange, hvor jeg til en teorigennemgang har fået et totalt syret svar fra en dommer på et relativt simpelt spørgsmål, og hvor jeg, når jeg så har forklaret tingenes rette sammenhæng, får et svar i stil med 'Jeg bliver ved med at gøre, som jeg hele tiden har gjort – og jeg har aldrig problemer'. Nej, det ville du heller ikke have, hvis du stillede en kasse øl nede ved det ene hjørneflag... Til gengæld skulle den pågældendes kampe jo gerne afvikles efter nogenlunde samme regler som alle andre fodboldkampe.

Tager vi lige jurabrillerne på igen, vil jeg påstå, at den 'sunde fornuft' faktisk allerede står i fodboldloven, nemlig i paragraf 5 og bestemmelsen om, at dommeren skal undlade at fløjte for tvivlsomme eller bagatelagtige forseelser. Men det er naturligvis sjovere at lege med tanken om en paragraf 18.

En del læsere er uforstående over for de mange spillere, som man kan se i TV med minimale benskiner og nedrullede strømper. Nogle gange så nedrullede, at man kan komme i tvivl, om der overhovedet er benskiner involveret. Og det kan jeg godt forstå, for det er i den grad en kamp op ad bakke. Der kommer også kulturforskelle med ind over – og måske også, hvad dommeren synes er en bagatelagtig forseelse. Men det gør det jo ikke mindre frustrerende for os, der skal prøve at opdrage de danske spillere, når man så i TV kan se en større flok Premier League-spillere boltre sig med de minimalistiske skinner. Vi har ellers fået rimeligt styr på det herhjemme, synes jeg. Bevares, der var enkelte spillere på eliteniveau, som lige skulle have en seks-otte remindere fra weekend til weekend, for det kunne da være, at det gik denne gang, men det er i det store og hele på plads, i hvert fald hos eliten.

Men fodboldloven er krystalklar. Benskiner er obligatorisk udstyr. De skal være produceret til at være benskiner og ikke et eller andet tilfældigt. Vi har – på lavere niveau – set mange fantasifulde konstruktioner (søndagsavisen, de omvendte grydeskeer, pølsebakker, sågar et ipad-cover), men det går altså ikke. De skal give en rimelig beskyttelse og være helt dækket af strømperne. Nu hedder sådan en fætter i den engelske lovtekst 'a shinguard' – altså noget, der skal beskytte skinnebenet, og det er den fortolkning, som vi – og de øvrige nordiske lande –

har valgt at anlægge. Med andre ord: benskinnen skal dække skinnebenet (eller så meget som vel muligt), og strømperne skal dække benskinnebenene.

Danskerne elsker jo ofte noget, der er sort eller hvidt (i hvert fald i fodboldverdenen). Man kunne også kalde det 'klare regler'. Derfor er noget af det, som vi hyppigst bliver spurgt om, hvad størrelsen så skal være på sådan en benskinne. Der er intet så godt som centimetermål. Men det kan jo af gode grunde ikke lade sig gøre i dette tilfælde, for folks skinneben er jo ikke alle lige lange, afhængig af højde, aldersklasse osv., og et fast mål vil skulle omfatte både superveteranspilleren, spilleren på højden af sin karriere og under-7 spilleren (og alt derimellem).

En helt anden historie er, at jeg ikke fatter alle krumspringene. Man skal ikke glemme, at benskinnebenene er der for spillernes skyld, ikke for lov bogens eller dommerens. Hvis man tænker tilbage på de nogle af de voldsomme tacklinger med højt kontaktsted, som vi har mødt for nylig, skal man være lykkelig for benskinnebenene. I Danmark havde vi i sidste sæson en tackling mellem AGF og FC Nordsjælland, som indbragte et rødt kort efter tre minutter efter VAR: voldsom, med knopper forrest og med kontaktsted direkte på benskinnebenet. Selv med benskinnebenet måtte spilleren udgå og syes med otte sting i pausen. Man tør slet ikke tænke på konsekvenserne, hvis ikke en benskinne havde taget det værste af stødet.

Det kan da godt være, at der stadig klæber noget macho-attitude til de små benskinneben og de nedrullede strømper, og måske også lidt 'Kom og tag mig'-attitude. Men det er altså ikke det klogeste, som man kan foretage sig i denne verden. Vi kæmper videre herhjemme og forsøger at overholde det helt stringent – og så må vi leve med det og bide i bordkanten, når vi på TV kan se, at andre forbund har en anden tilgang til spørgsmålet.

Skal vi gøre den lovmæssige side helt klar, vil en spiller, som ikke er iført korrekte benskinneben, blive sendt udenfor, så han kan finde nogen. Har der været udstyrskontrol inden kampen, koster det på eliteplan også en advarsel, for så har spilleren jo forsøgt at snyde dommeren. På breddeniveau slipper han uden advarslen.

Et andet spørgsmål i samme boldgade, som jeg vist ikke har været rundt om før, er det fænomen, at nogle spillere klipper huller på bagsiden af deres strømper, således at der er luft til læggen. Jeg troede egentlig, at det var et modefænomen (sådan er det ofte, når ting dukker op ud af det blå), men tilsyneladende er det noget med, at spilleres lægmuskler er blevet større, samtidig med at strømperne er blevet strammere i deres design. Folk, der er klogere på disse materier må gerne gøre også mig klogere, hvis der er andre grunde.

Hvorom alting er, var spørgsmålet, om dette er lovligt efter fodboldloven, eller om spilleren skal sendes udenfor, så han kan få et par nye strømper på? Så skal vi have fat i kassen med den sunde fornuft igen. Så længe hullerne ikke er så store, at der kan være tvivl om, hvorvidt spilleren overhovedet har strømper på (de er som benskinnebenene obligatorisk udstyr) – og så længe konstruktionen ikke er farlig for nogen, er der lovmæssigt intet at komme efter. Alternativet ville være skruen uden ende, for hvad så med den spiller, som uforvarende får revet hul i sin strømpe – skulle han så også ud at vende og få et par nye strømper?

Æstetisk er det efter min smag ikke kønt – men ulovligt er det ikke.

I næste uge er jeg en tur ude i Europa til lidt lunere himmelstrøg end vores, så næste uges klumme skal afleveres i ret god tid. Det betyder, at skabelonen formentlig bliver lidt den

samme, hvor jeg graver lidt i læserhenvendelserne – et par klassikere og noget nyt. Medmindre selvfølgelig der sker et eller andet epokegørende i weekenden.